

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. гр. Червен бряг, 03.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ЧЕРВЕН БРЯГ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: Йохан М. Дженов

при участието на секретаря Веселка Ив. Велчева
като разгледа докладваното от Йохан М. Дженов Административно
наказателно дело № 20244440200007 по описа за 2024 година

на Червенобрежки районен съд на основание данните по делото и закона, за да се произнесе
взе предвид следното: *Производството е по чл.189, ал.8 от ЗДвП вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН*

Съдебното производство е образувано въз основа жалба на В. Г. П., с ЕГН *****, с
адрес: гр. Л., ул. „.....“ № 36 подадена по реда на чл. 59 от ЗАНН вр. с чл.189, ал.8 от ЗДвП
подадена чрез адв. Р. М. от АК – Ловеч, против Електронен фиш за налагане на глоба за
нарушение, установено с автоматизирано техническо средство с-я К № 0060905 на ОДМВР –
Плевен за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с
който за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.638, ал.4 вр. с чл.638, ал.1, т.1 вр. с
чл.461 от КЗ му е наложена глоба в размер на 250.00 лв., за това, че на 12.11.2023 г. в 09:46
ч. в с. Радомирци, на ПП 3 при км.133.580 до бензиностанция Петрол е извършено
нарушение по Кодекса за застраховането /КЗ/, установено и заснето с автоматизирано
техническо средство СПУКС АТСС САМ S 1 120 cd06, а именно: управление на МПС л.а.,
марка „....“ с рег. № ....., регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, за което
собственикът не е сключил задължителна застраховка ГО.

В жалбата се твърди, че описаното като нарушение в обжалваният електронен фиш не
отговаря на истината. Процесното МПС – л.а., марка „....“ с рег. № ..... към посочената в
ел.фиш дата – 12.11.2023 г. е имал валидно сключена задължителна застраховка ГО. Моли
обжалвания електронен фиш да бъде отменен като неправилен. Позовава се на
представените писмени доказателства.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован не се явява лично, за него адв. Р.
М. от АК – Ловеч, който поддържа изцяло заявените с жалбата доводи за неправилност на
обжалвания фиш. Претендира разноски.

Административнонаказващият орган, редовно призван, не изпраща представител. В придружаващото административнонаказателната преписка писма излага становище за неоснователност на жалбата, като в случай, че съда я уважи то да присъди разноски в минимално определения размер, съгласно Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата: Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл.59 от ЗАНН, както и срещу подлежащ на обжалване административен акт – Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство с-я К № 0060905 на ОДМВР – Плевен, в законоустановения срок. По делото има данни за връчен електронен фиш на 13.12.2023 г., а жалбата е подадена на 26.12.2023 г.

По основателността на жалбата: С електронен фиш серия К № 0060905, издаден от ОД на МВР-Плевен на В. Г. П. от гр. Л. е наложена на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.638, ал.4 вр. с чл.638, ал.1, т.1 вр. с чл.461 от КЗ глоба в размер на 250.00 лв., за това, че на 12.11.2023 г. в 09:46 ч. в с. Радомирци, на ПП 3 при км.133.580 до бензиностанция Петрол е извършено нарушение по Кодекса за застраховането /КЗ/, установено и заснето с автоматизирано техническо средство СПУКС АТСС САМ S 1 120 cd06, а именно: управление на МПС л.а., марка „.....“ с рег. № ....., регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка ГО. Електронният фиш е бил връчен лично на В. Г. П. на 13.12.2023 г. В законоустановения срок по чл. 189, ал. 8 ЗДвП В. П., чрез адв. Р. М. от Ловеч е подал жалба срещу него, твърдейки че е незаконосъобразен.

От приобщените по делото писмени доказателства се установява, че системата за контрол СПУКС АТСС САМ S 1 120 cd06 е мобилна система за видеоконтрол на нарушенията за правилата за движение, както и че е преминала проверка за съответствие на 15.06.2023 г. Не се спори по делото, че на собственика на автомобила – жалбоподателя, е бил издаден електронен фиш серия К № 0060905, издаден от ОД на МВР-Плевен. Безспорно е и, че с Разрешение за временно движение на МПС л.а., марка „.....“ с рег. № ....., регистрирано в Р. България издадено от МВР, на процесния автомобил е разрешено да се придвижва в страната без ограничения за периода 23.10.2023 г. – 22.11.2023 г. Безспорно е и, че процесния автомобил е бил регистриран в КАТ – Ловеч на 13.11.2023 г., за което е издадено Свидетелство за регистрация № 013487330. Безспорно е и, че със застрахователна полица № ..... г. за срок от 23.10.2023 г. 12:53 ч. до 22.10.2024 г. 23:59 ч. на ЗК „Лев Инс“ АД за процесното МПС - л.а., марка „.....“ с рег. № ..... е сключена валидна задължителната за автомобилистите застраховка „Гражданска отговорност“.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по

делото доказателства: протокол от проверка № 082-СГ-ИСИС/15.06.2023 г. на мобилната система за видеоконтрол „ARH CAM S1”; Протокол за използване на АТСС – приложение 1 към чл.10, ал.1 от Наредбата, бланка на електронен фиш; снимков материал, справка за собственост на МПС, Разрешение за временно движение на МПС, Свидетелство за регистрация № 013487330, застрахователна полица № ..... г. на ЗК „Лев Инс“ АД, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си. От самия снимков материал, автомобилът на жалбоподателя с ясно виждаш се регистрационен номер, модел и марка, е заснет от достатъчно разстояние, без около него да са заснети каквито и да било други автомобили, чиято скорост евентуално би могла да бъде засечена вместо тази на автомобила на жалбоподателя. Снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото. Съдът възприема в цялост приобщените по делото по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства и доказателствени средства, тъй като същите са логични, последователни съответни и не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие. Същите са официални документи или автоматично генерирани фотоснимки, чиято автентичност и достоверност съдът не поставя под съмнение, като предвид еднопосочния характер на доказателствените източници и по аргумент за противното от разпоредбата на чл. 305, ал. 3, изр.2 НПК съдът намира, че не дължи обсъждането на всеки от тях поотделно, като при съвкупната им преценка по безпротиворечив начин се установява изложената по-горе фактическа обстановка.

При тази фактическа установеност съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна, в законоустановения за това срок и съдържа необходимите реквизити. Разгледана по същество жалбата е **основателна**.

От правна страна: Настоящото производство е от административно-наказателен характер и представлява строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи електронни фишове е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в електронния фиш /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление №10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в ел.фиш, и дали е извършено от него виновно. В тежест на административнонаказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на

административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното.

При така установените изходни факти се налага извод, че жалбоподателя, като собственик на процесното МПС не е извършил вмененото му нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.638, ал.4 вр. с чл.638, ал.1, т.1 вр. с чл.461 от КЗ, а именно: управление на МПС л.а., марка „....“ с рег. № ....., регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка ГО, което обуславя отмяна на електронния фиш.

По разноските: Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН страните имат право на разноски. С оглед изхода на делото такива се дължат само на жалбоподателя. По делото на л.4 се намира Пълномощно и Договор за правна защита и съдействие, с който адв. Р. М. от АК – Ловеч е приел на основание чл.38, ал.2 от ЗА да окаже на жалбоподателя безплатна правна помощ, чрез осъществяване на процесуално представителство по настоящето дело. Последният е направил изрично искане за присъждане на разноски. В самото приложено на л.4 от делото адвокатско пълномощно е посочено, че е предоставена безплатна правна помощ на горното основание. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38, ал.1, т.3, пр.2 от ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38, ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което следва да бъде заплатено от ответника адвокатското възнаграждение в размер на 400.00 лева, определено по реда на чл.8, ал.1 вр. с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1/09.07.2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /посл. изм. и доп. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2022 г./ – в този смисъл Определение от 19.02.2015 г. на ВКС по ч.д. №1451/2014 г.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН препраща към тази на чл. 143, ал. 1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Съгласно т. 6 от допълнителните разпоредби на АПК „поемане на разноски от административен орган“ означава поемане на разноските от **юридическото лице, в структурата на което е административният орган**. Следователно в случая разноските следва да бъдат възложени върху това юридическо лице, от което е част административнонаказващият орган, а това е ОД на МВР – Плевен, като второстепенен разпоредител с бюджетни кредити по аргумент от чл. 43 ЗМВР – така Решение № 13009 от 02.10.2019 г. по адм. д. № 7758/2018 на Върховния административен съд.

С оглед изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН вр.чл.189, ал.8 от ЗДвП, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство с-я К № 0060905 на ОДМВР – Плевен, с който на основание чл.189, ал. 4 от ЗДвП за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.638, ал.4 вр. с чл.638, ал.1, т.1 вр. с чл.461 от КЗ на В. Г. П., с ЕГН *****, с адрес: гр. Л., ул. „.....“ № 36 е било наложено административно наказание “Глоба” в размер на 250,00 /двеста и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ПЛЕВЕН да заплати на адвокат Р. М. М. от АК – Ловеч, за осъществена по реда на чл.38, ал.1, т.3, пр.2 от Закона за адвокатурата адвокатска защита и съдействие, адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 лева (четиристотин лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Плевенски административен съд по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, в 14 дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Червен Бряг: _____